láltunk. Június 2-ától a Ny-i körforgalomrész területén már az első nap régészeti objektumokat találtunk. Június 8-án megkezdtük a feltárást, június 26-ig a lehajtó sáv és a körforgalom területén 2030 m²-t tártunk fel. Július 6-án és 7-én egy vezeték fektetése miatt tártunk fel egy kisebb sávot. Július 15–20. között a körforgalom egy eddig meghagyott sávját, majd augusztus 25–29. között a nyomvonaltól É-ra lévő, elbontásra kerülő területet tártuk fel. Ebben a három későbbi szakaszban összesen 900 m²-t kutattunk.

A területen egy késő bronzkori, egy kora vaskori, és egy avar kori település összesen 103 objektumát tártuk fel. Nagy többségük az őskorra keltezhető. A késő bronzkori urnamezős kultúra és a kora vaskori Hallstatt-kultúra településének számos gödrét, árkát, cölöplyukát bontottuk ki. A cölöplyukak egy része sorokat alkotott, valamilyen korabeli cölöpszerkezetű épület tartóoszlopainak helyeit jelölték. A gödrök viszonylag gazdag leletanyagot – nagyobb mennyiségű kerámiatöredéket, kevesebb állatcsontot – tartalmaztak.

Két árok valamint három kemence és ezek közös előtérgödre avar kori volt. A lelőhely valószínűleg kapcsolódik a közelben korábban feltárt, M7 és 65. sz. út csomópontja nevű lelőhelyhez.

Munkatársak: Nyári Zsolt, Balla Krisztián, Cserép Tamás és Gál Zoltán technikusok.

Molnár István

464. Sitke határa

(Vas megye) Ő, LT, Ró, Á

2009. június 10-én terepbejárást végeztünk Sitkétől ÉNy-ra, a Kurconi-folyás, vagy Lánka-patak mentén a Kurconi-majortól É-ra. A Kurconi-folyás/Lánka-patak bal partján földmunkát végeztek. A területen agyagot termeltek ki, és hordták el a földet szeméttelep rekultiválása céljából, a gödör helyén pedig halastavat terveztek. A terület a Sárvárról Sitkére vezető úttól É-ra, alig 100 m-re, a Kurconi-majortól (volt Hunyadi Tsz) ÉNy-ra található. A terület egy részén kukorica, többi részén a bányagödör van. Viszonylag jól járható volt a terület, a bányagödör rézsűjét is átnéztük. A lelőhelyek sorozata a Kurconi-folyás/Lánka-patak bal partján található, egymástól viszonylag jól elkülönülnek, mind a terepi adottságokat, mind korukat tekintve.

Kurconi-mező 1. (KÖH 71981): A tervezett halastótól, vagy bányától D-re a Sárvárra vezető úttól É-ra kb. 120 m-re. Többségében Árpád-kori leletanyag került elő.

Kurconi-mező 2. (KÖH 71983): A bányagödör rézsűjében őskori töredékeket találtunk, feltételezhetően a megnyitott gödör Ny-i felében bolygattak meg egy őskori telepet, és a település Ny felé is folytatódik. A Ny-i területen a sűrű növényzet miatt nem lehetett terepet járni. A kerámiatöredékek mellett állatcsontdarabok is előkerültek.

Kurconi-mező 3. (KÖH 71985): A terület É-i, ÉNy-i irányban emelkedik. A bányaterülettől É-ra, ÉNy-ra kelta és római kori leletanyag került elő, valamint néhány középkori töredék. A lelőhely Ny-i részén sűrű vetés volt, ez nem járható, de feltételezhető, hogy a lelőhely ezen a területen is folytatódik. A kerámiaanyag mellett egy szürke kovaszilánk is előkerült, valamint néhány tegulatöredéket is megfigyeltünk.

Lánka-rét (KÖH 72011): A terület, melyre egy sárvári lakos bejelentése nyomán mentünk ki, a Sárvárról Sitkére vezető úttól É-ra kb. 700 m-re található. A lelőhelyen, a terület D-i részén egy mély, frissen ásott gödröt találtunk, melynek hányójából is került elő leletanyag. A lelőhely a Kurconi-folyás/Lánka-patak K-i partján található, a leletek nagyrészt a patakhoz közel, a széles völgytalpon, egy alacsonyabb térszínen kerültek elő. Szórványos leleteket találtunk ettől É-ra egy kisebb dombhajlat közelében, a lelőhely központjától alig 100 m-re. A földút kettévágja a lelőhelyet. A földúttól Nyra a patakhoz közelebb eső területen került elő több leletanyag. Több helyen figyeltünk meg leletsűrűsödést. Innen került elő egy őrlőkő is.

A most gyűjtött leletanyag nagy része jellegtelen őskori töredék. A leletbejelentő által gyűjtött anyag alapján azonban feltételezhető, hogy a késő bronzkori halomsíros kultúra telepének nyomai kerültek elő. Emellett néhány római perem- és oldaltöredék, valamint szórvány késő középkori kerámia is mutatkozott. A kerámiatöredékek mellett egy nagyméretű őrlőkő, és szentgáli valamint teveli kovaszilánk is került elő.

A leletanyag a Savaria Múzeum Régészeti Gyűjteményébe került: Gy.2009.23.1–2009.26.1.

Munkatársak: Pap Ildikó Katalin régész, Derdák Ferenc geodéta, Kőszegi Ádám régésztechnikus, Czöndör János.

Farkas Csilla

465. Sokorópátka határa

(Győr-Moson-Sopron megye) R, B, Ró, Kö

A Kajárpéc–Sokorópátka között tervezett műút (0+000–3+820 km-szelvény) nyomvonalán 2009. január 9-én végeztünk terepbejárást. A két települést összekötő út a Bőtorok-völgyben halad, ez mindig természetes útvonalként szolgált a nehezen járható Sokorói-dombságon keresztül. Ebből következően a völgy két szája régészetileg igen frekventált. A nyomvonaltervek összesen öt régészeti lelőhelyet érintenek, melyek közül négy volt eddig ismert a nyilvántartás számára.

Dobogó (KÖH 33166): A patak kanyarulatában egy magas domb található, ezen a gazos parlag ellenére is igen sok leletet gyűjtöttünk, főleg római kori és középkori anyagot. A leletek egészen a patak partjáig terjedtek. Felfelé egészen a Markó útig találtunk leleteket, attól É-ra azonban a sűrű erdő kutathatatlan volt. A domb K-i, patak felé lejtő oldalán a sűrű erdei aljnövényzet nem tett lehetővé vizsgálódást, a mélyút bevágásában viszont egy paticsos objektum beásása volt látható. A lelőhely tehát összefügg a KÖH 33164